

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10² kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kdo seje prepír?“

VI.

Ko smo dokazali, da je klerikalna klika glede narodnih društev ne le mlačna, ampak naravnost indolentna in protivna, zdi se nam umestno ogledati se malce na polji slovenskega časnikarstva. Tudi tu nedostaje nam prijetnih prizorov. Pogledamo li klerikalni dnevnik, ki bi sedaj s svojimi članki „Kdo seje prepír?“ rad sipal peska v oči, vidimo, da je njegova osnova taka, da mu je glavni smoter razkol in boj. Tudi ustanovitev „Katoliške tiskarne“ ima isti namen: napeljevati vodo na klerikalni mlin in delati najskrajnejo konkurenco. Klerikalni dnevnik in tiskarna sta bojni sredstvi in ker se vedno bolj širita in podkrepjata, ker sta proizvod prekipeče bojevitosti in svojevolsnosti, je pač smešno, da se spravlja uprašanje „Kdo seje prepír?“ baš v tacem glasilu na razpravo, da isti, ki je prepír prouzročil, sedaj skuša odvaliti krivdo s svojega hrbita. Čuditi se temu skoro ni. To je stara taktika. Klerikalni dnevnik ima vedno „krivače“ naprej obrnene, dan na dan ima kakšno polemiko. Zdaj z našim listom, zdaj zakadi se v „Edinost“, zdaj v „Novo Sočo“, celo v Celovski „Mir“ ali kateri drugi list. Ne miruje nikdar, navzlic temu pa utika kakor tič noj svojo napušno glavo v klerikalni grm in navno-nedolžno pouprašuje: „Kdo seje prepír?“ Tako postopanje tiči v naravi. Pri klerikalnem dnevniku delujejo sami mladi kapelani, ki ne trpe nobenega ugovora, ki se vsak posebej zmatrajo za nezmotne, svoje politiške kozolce pa za dogme.

Kakor je klerikalna stranka s svojim dnevnikom ustanovila si bojno glasilu in povod razporu na politiškem polji, istotako delovala je in deluje tudi na leposlovnem polji. Tudi tu hotela je sile cepiti in razkrojiti. „Ljubljanskemu Zvonu“ nasproti ustvarila je tekmeča „Dom in Svet“ in dela zanj propagando na vse možne in nemožne načine. Njej ni na tem, da bi slovstvo naše uspevalo in napredovalo, marveč samo na tem, da ona dobi toporišče v roke. Zato se izdaje „Dom in Svet“, ki ni družega, nego leposlovna vadnica, a ima namen, izpodkopati drugim, boljšim listom tla in ugled, zato se javno in tajno ruje in ščuje z uprav

židovsko usiljivostjo proti vsem drugim listom, kajti klerikalna gospoda se tudi v tem pogledu ravna po besedah, katere so se nedavno ponavljale iz uzvišenih ust: „Kdor ni z nami, je proti nam!“, to je, kdor ne trobi v klerikalni pastirski rog, tega treba tlačiti in uničevati z vso odločnostjo, kajti — tako se je zabičevalo pred malo dnevi bodočim dušnim pastirjem z izredno odličnega mesta — narodnost je stvar daleč podrejene važnosti, za katero se ne treba ogrevati.

Ne le v politiki, tudi v literaturi opažamo strupeno klerikalno sapo, ki se kot rudeča nit vleče skozi vse novoslovensko gibanje. Prvi stekel si je v tem oziru žalostne zasluge dekan Dagarin, ki nas je s kruto roko oropal za Prešernovo ostalino. Potem prišel je Levstik na vrsto. Njemu je klerikalna klika zagrenila in zastrupila vse življenje in ves njegov duševni vzlet izpremenil se je vsled krivic, ki so se mu godile, v pereč sarkazem, v gorupo satiro, v mizantropizem naposled pa v pijetizem, ki je v poslednji čas že opasno spominal na duševni mrak.

Taki nelepi in usodni dogodki bili so v prejšnjih časih le redki, v novejši dobi so pa pogosti, reči smemo, da so že pravilo. Klerikalna klika izvun sebe nikomur ne priznava nobene veljave, „sic volo, sic jubeo“, to je njeno stalno geslo, kateremu bi se imei pokoriti vsak, kdor hoče pridobiti njeno priznanje. Pod to kruto diktaturo bi radi upognili vse duhove in vsem narekavali recept, po katerem se jim je ravnati v politiškem, leposlovnem in sploh socijalnem življenji. Neso več odločilna korenita raziskavanja niti estetična pravila, več se ne čisla in ne jemlje v poštev, kar so bistroumni misleci vseh časov in narodov učili in dognali, znanost in vednost poštevata se le toliko, kolikor je za stafažo potrebno. Glavni kriterij za vsebino in za vrednost vsake knjige, vsacega proizvoda je sedaj samo le-ta: Ali je dotičnik pristaš klerikalne klike? Ali je njegov proizvod prikrojen po jezuitskih propisih? Ako tega ni, potem je po njem in začne se grozna klerikalna hajka na dotičnika. To videli smo pri pesniku Gregorčiči in Gorazdu, katera bi zagriženih tovarišev — duhovnikov zelena zavist kar živa rada položila na ražen,

to vidi se v strastni agitaciji proti vsacemu novemu listu, proti vsaki novi knjigi, katera ni izšla iz klerikalne klike, to vidi se v brezmejnem separatizmu, ki ima kakor kitajski zid ločiti klerikalno stranko od ostalega slovenskega sveta, katerega separatizma posledica pa je ta, da so vsi klerikalni proizvodi jednostransko zasukani, da se v njih objektivnost žrtvuje strankarskim namenom, da prihajajo povesti in pesmi v svet, katerim se na prvi pogled vidi, kako žalosten je bil njih porod. Duševni njih oče ravnal se je po odločnem klerikalnem napotilu, po gotovem „modelu“, kakor sladčičar drobne otročiče, tako dela on svoje junake. Ne treba se ozirati na dejanja osnovanost, na psihološki razvoj, ne sme se opisavati človeško življenje, kakeršno je v resnici, temveč prva in glavna skrb je ta, da se povest ali pesem vsprejme v klerikalno glasilu. Takšen je klerikalne klike upliv na našo literaturo.

Družbe sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dné 23. julija 1891.

(Konec.)

IX. Skupščinarji in gósti blizu do 150 na številu zbrali so se okrog jedne popoldne v salonu Fišerjeve restavracije k banketu. Salon je primerna, lepa zgradba, kakeršnih ima le malo v naših krajih. Pripravljene so bile tri dolge mize vstric strinjajoče se pri glavni mizi, kjer so prostor zasedli člani družbinega vodstva, župan kamniškega mesta in večina čč. dām. Salon je bil ozališan z zelenjem, na pročelju s sliko Nj. Velečanstva presvetlega cesarja, na nasprotni steni s podobami Nj. Velečanstva presvetle cesarice. Okrog teh podob pa zastave v avstrijskih barvah, okriljujoče slov. trobojnice obdajajo na jedni strani cesarski, na drugi pa kranski grb, s ponosnima orloma, pač primeren simbol, da so tu danes zbrani zvesti Slovenci, katerih domovina ima svojo zaščitnico in svojo mater v naši ljubljani, mogočni Avstriji. Na drugi steni pa sta prijazno zrli na to dično družbo podobi Valentina Vodnika in dr. Janeza viteza Bleiweisa. Naj si bo vse to ali zgolj naključje ali pa za ta dan prirejeno — istina je, da v tej dvorani je ta dan

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikovove, prevel Vojskar.)

(Dalje.)

Čuvašev ni rekel ničesar, a dasi se ni mislil oženiti z Olgo, vender ni mogel niti čutiti, da iz igrače pri nedelavnosti ob dolgem času — nastane velika, goreča ljubav.

Mej milimi lastnostmi Olge bila je tudi ta, da ni bila ni najmanj ljubosumna: popolnoma je verovala v ljubav svojega Petra; ker ga je pa ljubila tako prosto, bi bila rada vedela, kaj je delal in kako je živel, ko nesta bila skup, in bila je zadovoljna, ko jej je pripovedoval Peter Kirilovič o tem.

— Kako bi rada videla, Petjā, kako živiš! dejala je nekoč.

— Veš kaj, to je jako lahko storiti: pridi k meni, rekel je Čuvašev.

Temu se je Olga začudila.

— Kaj, Petjā, kako moreš govoriti take reči! Kaj bi dejala tvoja mati!? posvarila ga je ona.

— Nič . . . ker ne bode vedela ničesar.

— Kako, da bi ne izvedela! . . . Prosim!

— Čisto lahko: ta teden pojdejo mati, sestra in brat za ves dan k našim sorodnikom v Carskoje Selo, take dni razidejo se vsi služabniki na izprehod. Tudi svojega postreščika odpravim, da te tako k večjemu zagleda vratar, a meni niti zvoniti ni treba, ker imam svoj ključ. — Jaz pojdem za taboj, da prideva in odideva, ne da bi kdo vedel . . . Dobro?

V istini bi pa Čuvašev ne bil ponudil kaj takega nikaki ženski, katere so se posluževale prej njegove dobre volje, — to bi res oskrnilo njegovo domače ognjišče, a Olga se je zdela Petru Kiriloviču tako nedolžna in čista, kakor prej.

Naposled se mu je vender posrečilo pregovoriti Olgo. Ko sta pa prišla skup v Čuvaševovo hišo, protivila se je odločno iti s Petrom Kirilovičem v druge sobe in omejila se je z ogledom dveh, kateri sta bili le njegovi.

Čuvašev je pokazal Olgi najprej, kje visi njena slika.

Olga je pazno ogledovala opravo sob.

— Kako je pri tebi lepo in v redu, je opomnila. — A sedaj mi pokaži one suvenire, katere so ti podarile ženske . . . saj si mi sam pravil, da jih

imaš mnogo! posmehnila se je Olga. — Jih pogledam — kaj ne?

— Ko sem začel tebe ljubiti, sem vse izmotal . . . sicer pa, tu so ključki moje miznice — morda najdeš kaj, posmehnil se je tudi Čuvašev.

On je sel zraven nje in smehljaje gledal, kako je prebirala Olga vsebino najbolj skritih predal. Mahoma se je pa ustavila, vzemši iz njih neki predmet, ki je zablščel pri lučni svetlobi. To je bil majhen žepni samokres.

— Čemu imaš pa to?

— Za na lov ali pot, toda, nadaljeval je Čuvašev, vzemši Olgi orožje iz rok, — še pred najnim znanstvom navdajala me je često taka otožnost, da mi niti življenje ni bilo drago . . . in mislil sem si, da, ko postane kdaj preveč neznosno, ga vzamem in tako . . .

Izgovorivši to, priložil je Čuvašev cev samokresa k svojemu sencu in sprožil petelin.

Od strahu je Olga lahko vzkliknila in premaknila se, da bi ga zadržala. Čuvašev se je zasmel, prijel hipoma Olgino roko in jel jo poljubavati.

— Česa si se prestrašila? Saj ni nabit.

(Dalje prih.)

vladal duh naših neumrlih velikanov: duh Vodnikov i Bleiweisov, duh, ki je slovenstvo povzdignil do častne stopnje; duh, kateri preveva vseslovensko družbo sv. Cirila in Metoda. Ni li to vsem udeležencem kašipot k bodočemu delovanju za blagor naše ožje domovine slovenske in ljubljene širje domovine avstrijske?

Morda so take misli navdajale družbinega prvostestnika, prof. Tomo Zupana, ko prvi vzdigne čašo kipečega šampanjca ter spregovori zdravico Njegovemu Velečanstvu, presvetlemu cesarju, nekako z nastopnimi besedami:

„Častita družba!

Ne jedenkrat se ne zbere, ne v žalosti ne v veselji, dobra družina, da bi jej ne bil v mislih hišni gospodar. — Častiti! tudi mi smo danes družina, in sicer slovenska družina. Podružnice sv. Cirila in Metoda odposlanci smo z zelene Štirске, s solnčnega Goriškega, Tržaškega in iz Istre; iz jeklenega Korotana ter ljube naše domače Kranjske dežele. Slovenci smo zbrani tu v jedni skupini — in sicer je danes navzočna tukaj vsa Slovenska po svojih odposlancih, zedinjena pod jedno streho. V tej zedinjeni naši slovenski družini pa je avstrijski cesar naš veliki hišni gospodar. — Ker smo Slovenci sploh dobra in vselej ter povsod izrecno lojalna družina, spominjamo se radostni v vseh svojih razmerah in vselej, kadar se shajamo, svojega dobrega hišnega gospodarja, avstrijskega cesarja. — Vsem narodom v državi pravičen — je naš cesar mil zaščitnik šoli in sploh takemu izobraženju ljudstva, kot je naši družbi v čisljih. Pravičen in dobron in zato iskreno ljubljene nam je naš vavišeni hišni gospodar, naš cesar. — Torej pozivljem Vas, čast. slovensko družino, da dvignete kupico z menoj vred kličoč: Cesarju Fran Josipu, pravičnemu, dobronemu in ljubljenu hišnemu gospodarju velike in mogočne Avstrije ter milega nam slovenskega naroda trikratno Slavo!“ (Navdušeni trikratni slava- in živio-klici.)

Pevsko društvo „Lira“ zapoje krasno pesen: „Bog živi cesarja!“

Nato je bil oficijalni del zaključen.

Razvilo se je pri jako točni postrežbi pravo prijateljsko občevanje, primerne zdravice so netile navdušenost, ki se je tudi dejansko manifestovala, ko so domorodne gospice jele razpečavati Vodnikove pesmi ter so jih kmalu oddale 99 izvodov, zadnji stoti iztis pa se je na dražbi prodal za 50 gl. ter pripal odvetniku dr. Storu in Ljubljane. Družba sv. Cirila in Metoda je skupila za teh 100 izvodov 106 gl. 60 kr.

Dospeli so nastopni telegrami:

Litija: Bog blagoslovi družbo sv. Cirila in Metoda in nje podpornike. Na zdar!

Zadržane Litijske Slovenke.

Vrhnika: V prosep bližajoče se sijajne zmage majke Slave pomoz Bog! Živelo narodno šolstvo!

Tominec. Pour. (Vrhnika.)

Praga: Ker se letošnje glavne skupščine ne morem udeležiti osebno, duhom sem prisoten; srčen pozdrav zbranim pokroviteljem in zastopnikom.

Hribar.

Celje: Bog daj, da bi postala družba sv. Cirila in Metoda mogočen steber narodnega napredka in vidno znamenje lepše prihodnosti.

Fran Hrašovec, sodnik,

dr. J. Hrašovec.

Ljubljana: (Poslancu Žitniku): Zadržan, dam pooblastilo Tebi od podružnice Pivške.

Matej Sitar.

Kostanjevica: (Dež. odborniku dr. Vošnjaku): Blagovolite zastopati podružnico Kostanjevsko.

Notar Rosina.

Nemški Benešav: Zastopnik in predsednik podružnice Breški okraj na potu v Prago srčno pozdravljata zbrano društvo, želeč dober uspeh naši stvari. Doktorja Firbas in Schmirmaul.

Prišlo je z letnimi poročili od mnogih podružnic iskrenih pozdravov in srčnih voščil za prosep slovenskega šolstva.

Župan Močnik je bil tako prijazen, da je povabil drage mu goste na sprehod po najprijetnejših krajih lepe okolice ter jih slednjč pripeljal na Fiševjev vrt, kjer se je razvila prijetna zabava z godbo in petjem.

„Lira“ in posebni Litijski zbor sta ta dan pokazala, kako ljuba jima je slovenska pesen. — Krog 1/29. ure so se stranski gostje z godbo in pevci na čelu podali skozi mesto na kolodvor. Navdušeni živio-klici so se posebno razlegali pri mestni hiši in pred stanovanjem mestnega župana. Na kolodvoru

pa je bilo ob odhodu navdušenje vsesplošno, kakor ko se prijatelj loči od prijatelja. — Slava i hvala uzorno slovenskemu Kamniku! Čast vsem skupščinarjem in gostom, ki so žrtvovali čas i denar — za vzvišeno slovensko stvar.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Legitimacijski odsek

državnega zbora je ukrenil, da razveljavi volitev zastopnika galiških mest Jaroslav-Rzeszov Adama viteza Jdrzejowicza, ker so se pri njega izvolitvi godile velike nerednosti. Omenjeni poslanec odložil je zdaj prostovoljno svoj mandat, da se ogne razpravi v državnem zboru, ki bi zanj izvestno ne bila posebno častna.

Čehi in Francozi.

Iskreno prijateljstvo, katero so sklenili francoski gimnasti s češkimi Sokoli, se razširja in ugloblja v veliko hasen obeh narodov in sploh Slovanstva. Češko društvo v Parizu priredilo je te dni vsem francoskim obiskovcem češke razstave velik banket, pri katerem je naglašal starosta francoskih gimnastov, da Francozom treba, da se spoznajo s Čehi, da je Češka, ako tudi primeroma le majhna dežela, vendar zvesta zaveznica Francoske, in konečno prosil, da ga vsprejmó v češko društvo, da se bližje seznanj z razmerami avstrijskih Slovanov.

Grof Ignatjev,

predsednik slavjanskega blagotvornega občestva in slavni ruski državnik, obiskal bode v kratkem češko razstavo na veliko jezo naših Nemcev in Madjarov, ki se ga bolj boje, nego samega peklensčeka.

Kralj Aleksander v Ištu.

V torek popoldne pripeljal se je srbski kralj Aleksander v Ištu, da poseti presvetlega našega cesarja, kateri je zdaj z vso obitelji tamkaj. Na kolodvoru vsprejel je mladega kralja sam cesar z odličnim spremstvom. Po običnem predstavljanju odpeljala sta se cesar in kralj v cesarsko vilo, kjer so srbskega kralja pozdravili nadvojvodi in nadvojvodinje, minister vnanjih zadev grof Kalnoky in knez Hohenlohe. — Pri slavnostnem banketu, kateri so se udeležili člani cesarske hiše in dostojanstveniki avstrijski in srbski, sedel je kralj na desni strani cesarja. Napičnic pri dinerju ni bilo. — Zvečer je bila slavnostna predstava v gledališči. Prisotni so bili poleg cesarja in kralja tudi vsi oni, ki so bili povabljeni k dinerju. Predstavljal se je krasna opera Mascagnijeva „Cavalleria rusticana“ in veseloigra „Pod štirimi očmi.“ Kralj Aleksander slušal je jako pozorno in videti je bilo, da se dobro zabava. Regent Ristić se za dramatično umetnost ni mnogo brigal, nego vedno opazoval mladega svojega vladarja. Po predstavi odpeljal se je cesar v cesarsko vilo, kralj Aleksander pa v „Hôtel Elisabeth“.

Iz ogerske zbornice.

Imunitetni odsek predložil je zbornici svoje poročilo v zadevi Ugron-Uzelac in predsednik zbornični je predlagal, da se postavi na dnevni red za četrtek določene seje. Nekateri poslanci so predlagali, da se razprava začne šele tedaj, kadar bode predložila svoje poročilo mešana komisija, katera se je sestavila, da priišče dogodke v Reki za časa cesarjeve prisotnosti, a zbornica je odklonila ta predlog.

Vnanje države.

Francosko-ruska zveza

dela poleg Nemcev tudi Italijanom mnogo skrbij. Rimski list „Opinione“, ki je v ozki zvezi z vlado, pravi, da je francosko-rusko prijateljstvo čuden izrodek evropskega položaja ter skuša dokazovati, da je ta zveza evropskemu miru silno nevarna. Potem pa dokazuje imenovani list, da so italijanski radikali, ki nečejo ničesar vedeti o trojni zvezi, nepatrijotički in neljalni ljudje, ki delajo na svoje domovine pogubo, ker se protivijo velikim izdatkom v vojaške svrhe. — Mi pa sodimo, da baš italijanski radikali vzlic njih inče uprav smešni politiki v tem oziru pravo trde, ako zahtevajo, da naj si Italija skuša pridobiti staro svojo zaveznico — Francijo.

Veliki knez Aleksij v Parizu.

Veliki knez Aleksij došel je v sredo v Pariz in bil s toliko slavo in s tolikim navdušenjem vsprejet, kakor še nikdar noben tuji vladar, še manj pa kakšen princ. Ljudje prepevali so na cesti rusko himno in marseillaiso in ves dan čuli so se navdušeni klici: „Vive la Russie!“ — „Vive le Car!“ — Veliki knez Aleksij vsprejel je v advijenciji ministra vnanjih zadev Ribota in mnogo drugih dostojanstvenikov. — Za slavnostni vsprejem v Vichy-ju delale so se velikanske priprave, a čuje se, da je veliki knez Aleksij odklonil takšen vsprejem bajč z ozira na svoje zdravje.

Kraljica Natalija.

Beligranski „Narodni Dnevnik“, ki se je vedno odločno potegoval za kraljico, poroča, da je Natalija bolna za mrzlico. Zdaj prebiva kraljica Natalija v Sinaji pri svoji sestri, čez zimo pa pojde v Odeso.

Tujci na Ruskem.

Nemški „Drang nach dem Osten“ pripeljal je na Rusko sila mnogo katilinarskih ekzistencij, katerih ne bi bila vesela nobena država. Ruska vlada izdeluje sedaj zakon, kateri naj določa pogoje naseljevanja tujcev. Glasom tega zakona dovolilo se bode stalno prebivanje na Ruskem samo onim, kateri poleg drugih pogojev umejo popolnoma ruski jezik.

Nova stranka na Rumunskem.

Demeter Sturdza, odlični rumunski državnik, trudi se že delj časa, da bi uživil narodno-liberalno stranko in jej pridobil oni ugled in upliv, kateri jej gre, zakaj, odkar je umrl Ioan Bratianu, izgubila je njegova stranka vso veljavo. Stranka ne bode niti vlada, niti opozicijska, nego prava narodna stranka, katera bode podpirala tudi sedanje ministerstvo, ako bode hodilo po pravih potih.

Nemški cesar

si je bil pred kratkim bajč levo nogo nekoliko pohabil. Gotovega ni izvedeti ničesar, zakaj doslej še ni ostavil ladije svoje, na kateri se mu je ta nesreča pripetila. Francoske novine poročajo, da je cesar opasno bolan, a nemški oficijelni krogi oporekajo temu kar najodločneje.

„La Belgique et la guerre prochaine“

zove se brošura, katera je pred kratkim vzbudila mnogo hrupa. Spisal jo je belgijski major Girard, kateri je te dni francoskemu poslancu Millevoye-u obširno razkladal in dokazoval, kar je že v svoji brošuri omenjal, da bode namreč v prihodnji vojski mej Francozi in Nemci bojišče Belgija, ker ima Nemčija tehtne uzroke, ogibati se francoske vzhodne meje. Girard dokazoval je, da si mora vsled tega tudi Belgija osigurati meje, da bode ohranila in varovala neutralnost in neodvisnost svojo, ako bi prišlo do vojske.

Reforma tehniškega pouka na Nemškem.

Na Nemškem zanimajo se prizadeti krogi že delj časa za popolno preosnovo učnega reda na srednjih in visokih šolah in cesar Viljem uplival je v marsikaterem oziru že na to, da so se izpremenile neke določbe glede pouka v klasiških jezikih. Sedaj zboruje v Nürnbergu zaveza nemških inženirjev, katera jako temeljito razpravlja preosnovo tehniških studij. Predloge svoje stavila bode zaveza vsem naučnim upravam nemškim in ves svoj upliv vložila v to, da se dejanski izvedó.

Dopisi.

Z Dobrove pri Ljubljani 12. avgusta.

[Izv. dop.] Dne 11. avgusta t. l. zvečer od 8. ure dalje razsajala je pri nas prav huda — da, prav strašna — nevihta. Dež je lil, kakor bi se bile odprle vse zatvornice neba, vmes pa se je bliskalo, da je človeku vid jemalo in gromelo in treskalo je, kakor že ne kmalu. Stari ljudje pripovedujejo, da ne pomnijo take noči. Okolu 1/29. ure pa je tresčilo večkrat zaporedoma in sicer jedenkrat na Dobrovi, dvakrat pa v bližji vasi Šujca. Na Dobrovi je udarilo v hišo posestnika Franceta Berganta, vulgo Štalca, h. št. 71. Vsa slamnata streha je bila v istem hipu v ognju. Pogorela je vsa streha z ostrešjem vred in vsa mrva in druge ropotije, ki so bile pod streho. Pogorel je tudi svinjak, in dva prašiča, ki sta se v gorečem svinjaku zelo opekla, sta tudi kmalu potem poginila. Še predno so se pa ljudje dobro na lici mesta zbrali, vneli sta se že tudi bližnji dve hiši in sicer: hiša posestnika Jožefa Hribernika, vulgo Dovjaka, h. št. 9. in hiša posestnika Mihe Birtiča, vulgo Čepona h. št. 10. Obema posestnikoma pogoreli sta strehi in vsa mrva. Da ogenj ni prišel še v druge notranje prostore, so zadržali ljudje, ki so vse moči v to porabili, da bi hitro ogenj zadušili. Zavarovani so bili sicer vsi trije, a za tako male vsote, da ne bodo nikakor vse škode pokrile. Izmej ljudij ni strela nikogar ubila, le žena že prej imenovanega Franceta Berganta trdi, da jo je v istem hipu, ko je tresčilo, nekaj na nogi hudo speklo. Da ni bil tak hud nalliv, gotovo bi se bilo še več hiš vnelo, ker so ravno tam jako na kupu in so tudi večjidel vse s slamo krite.

Na Šujci pa je strela razbila dimnik na hiši Antona Kožuha, vulgo Kanca, h. št. 28. potem pa je šla v hlev, kjer je ubila ne ravno premožnemu rokodelcu — krojaču — jedino kravo, ki jo je imel. Dalje je tresčilo na Šujci tudi v nek kozolec, pri katerem se je pa le neznatna škoda naredila.

Veliko škode je pa napravila tudi voda. Preplavila je na nekaterih mestih do pol metra visoko in še više travnike, polja in ceste; da, prišla je celo v take kraje in v take hiše, kjer je še nikoli ni bilo. Raznosila je blato, kamenje, pesek in rodovitno zemljo na vse strani. Njive, katere so bile še večeraj pogrnene z rumenim, ravno dozorelim ži-

tom, ali pa z ozelenelo ajdo in repo, so danes čez in čez pokrite z blatom peskom in kamenjem. Pota in ceste so razjedene na nekaterih krajih čez 1 meter na globoko. Po brežinah so se udirali plazovi; drevesa je podirala in ruvala voda s koreninami vred.

Kar pa ni voda končala, pobila je pa še toča, katere do nocojšnje noči še nismo imeli letos na Dobrovi.

Da je bila to jako strašna noč, lahko si vsak misli. Še kake take nas Bog varuj.

Iz Litije 9. avgusta [Izv. dop.] (Občni zbor „Litjskega pevškega društva“ in poset „hrvatskih abiturijentov-tamburašev“ v našem trgu.) (Konec.) Minoli teden imeli smo v svoji sredi več „hrvatskih abiturijentov-tamburašev“, kateri so se odzvali povabilu svojega učitelja, g. profesorja Marna, ki je zdaj s svojo družino na počitnicah v Št. Juriju pri Litiji. Kakor znano, imeli so te dni slovenski in hrvatski abiturijenti v beli Ljubljani krasno veselico, kakor smo čitali v „Slov. Narodu“. Hrvatski abiturijentje, mej njimi tudi g. prof. Marna sin in vsi, ki se pečajo s hrvatsko godbo — tamburico, prišli so k nam v sredo popoldne s poštanim vlakom. Na kolodvoru jih je pričakoval g. prof. Marn sam in dokaj Litijanov, mej njimi tudi g. Tura, ki je pri rodoljubnih Litijanih došlim mladim Hrvatom preskrbel prenočišča.

Zvečer smo se zbrali na vrtu g. Obliaka, kjer so tamburaši in Litijski pevci razveseljevali navzočno občinstvo, ki je ta shod počastilo v mnogobrojnem številu. Reči se sme, da je zanimanje za naše mlade brate Hrvate in za njih narodno glasbo bilo splošno — tako, da smo ta večer Litijani imeli pravcato ljudsko veselico. Poleg godbe in petja smo slušali obilo krepkih napitnic in zdravic, izmej kojih naj omenimo le nekatere. Iz kroga hrvatskega se je napijalo narodu slovenskemu, slovenski pesni in slovenskim pevcem, vzajemnosti slovensko-hrvatski, navzočnemu dež. poslancu in notarju g. Svetcu, sedanjemu voditelju slovenskega naroda, prisotnemu g. profesorju Marnu, litijskim rodoljubkinjam in vsem prisotnim damam, pevovodji „Litjskega pevškega društva“ in Litijskim pevcem itd. itd. Tem napitnicam so v dovršenih govorih zahvaljevali se g. notar Svetec, prof. Marn, not. koncipijent Iv. Gregorčič, nadučitelj Ravnikar in drugi. Sploh smo še opazovali, da hrvatska mladež dobro pozna naše slovstvo in ves naš napredek v slovstvenem in političnem oziru — zlasti od l. 1848. naprej. Nas pak še posebno veseli, da mej hrvatsko mladino vlada pravo naudušenje za skupno vzajemnost mej Hrvati in Slovenci kot najbolj sorodnimi brati mej Jugoslovani. Za to idejo so naši govorniki navzočno mlado hrvatsko gospodo tudi najbolj vzpodbujali. Dal Bog, da bi ti idejali, koje zdaj goje naši in hrvatski abiturijenti, bili vsem v bodoče kot zvezda vodnica za celo življenje. Najstarejše rodoljube pa navdaja prijetna zavest in vesela nada za boljšo bodočnost obeh bratskih narodov. Dokler se nam vzgaja tak naraščaj, vnet za najblažje svetine naših očetov: vero, jezik in slobodo, dotlej se naroda slovenski in hrvatski ne bojita pogina — nasprotno, pridobila si bodeta prej ali slej to, za kar se že borita več stoletij.

Pred zvršetkom naj se še spominjamo onih rodoljubnih rodbin, ki so našim hrvatskim bratom dali prenočišča brezplačno, namreč: rodbine Koblarjeva, (Segačkinja), Jenkova, Orehkova, Črnetova, Oblakova in Svetčeva. Lepa hvala vsem! Vi, mlada hrvatska gospoda, povejte svojim rojakom, da slovenski narod goji za vas iste čute, kakor vaš narod za nas! Pobratimstvo slovensko je tista vez, ki spaja vse Slovane in koje ne morejo uničiti tudi najhujši sovražniki slovanstva!

Konečno Vam vsem mladim Hrvatom, ki ste nas s svojo divno in čarobno godbo zabavali tako izborna, kličemo: „Bog Vas živi — ter o priliki na zopetno srečno snidenje v narodnem trgu — Litiji!“

G—ov.

Domače stvari.

— („Slovenca“.) V celi vrsti člankov „Kam pridemo?“ zaganja se zopet klerikalni dnevnik zaradi kandidature v skupini gorenjskih kmetskih občin na desno in levo in napada strastno in neotesano, kakor mu je navada, kandidata, ki se je oglašil prvi, to je tajnika kmetijske družbe g. Pirca. Mi smo dezdaj bili pasivni v tem vprašanji, ker nismo imeli posebnega povoda ogrevati se niti za jednega

niti za drugega kandidata. Drugače naš klerikalni kolega, ki porabi vsako priliko, da hujska, potem pa farizejsko povprašuje: „Kdo seje prepir?“ ali „Kam pridemo?“ Konstatujemo zopet jedenkrat to, nadejaje se, da tako divje počenjaje mora konečno vender odpreti oči vsem, ki neso popolnoma slepi.

— (Nastop službe novega deželnega glavarja.) Včeraj zjutraj ob 10. uri vršilo se je slovesno predstavljanje novega deželnega glavarja v deželnem dvorcu. G. deželni predsednik baron Winkler je čestital novemu glavarju ter ga zagotovil, da ga bode krepko podpirala vlada, kakor tudi on sam. G. glavar O. Detela prosil je dež. predsednika, da blagovoli njegovo zahvalo izraziti na Najvišjem mestu ter se zahvalil za prijazne besede. Zbranim deželnim odbornikom je izrekel nado, da bode z njihovo neumorno pripomočjo mogel izvrševati težavno svojo nalogo. Ob 11. uri predstavili so se deželni uradniki pod vodstvom deželnega svetnika g. Zamide novemu glavarju in g. cesarskemu svetniku Murniku, ki je začasno vodil posle dež. odbora. G. ces. svetnik Murnik zahvalil se je vsem uradnikom za vestno izpolnjevanje svojih poslov in za podporo, ki jo je imel v njih ter je predstavil posamične gospode uradnike novemu glavarju, ki je izrekel nado, da bodo jednako kot doslej delali tudi v bodoče. Ko se je še g. deželni svetnik Zamida zahvalil novemu glavarju in ces. svetniku Murniku za prijazne besede in zagotovil, da bodo vsi vestno izpolnjevali svoje dolžnosti, bil je končan slavnostni nastop.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) prejela je 6 gld. 7½ kr., nabranih v veseli družbi ob godovanji gosp. Ig. Tomšiča na Vrhniki. — Želimo, da posnemajo tudi druge, ob enakih prilikah zbrane vesele družbe, zavedne Vrhničane, katerim kličemo: „Živeli!“

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— („Klub slovenskih biciklistov“) napravi o priliki otvorjenja jubilarne deželne razstave dne 15. t. m. v polnem številu izlet v Zagreb, kjer se udeleži od kluba „Hrvatskih biciklistov Sokola“ na lastnem dirkališču prirejene I. dirke. Opozarjamo prijatelje biciklističkega sporta na to priliko, pri kateri si lahko ogledajo razstavo in bodo prisotni pri lepili slavnostih slovenskih biciklističkih društev. Slovenski klub „Ljubljana“ dopolnil je radi elegantnejšega nastopa svojo opravo s tem, da si je omislil krasne čepice, katere je napravil klubučar A. Krejči, pri kojem si jih lahko vsakdo ogleda.

— („Il Diritto Croato“) izvrstni list, ki odločno in neustrašeno zagovarja naše narodne terjatve, je zdaj jako pogostoma žrtev — tiskovnega zakona. Včerajšnji list je zaplenilo okrajno glavarstvo zaradi članka „Biskup Nakić i slavenska liturgija“. Drugo izdanje pa se je — čujte in strmite! — zaplenilo zato, ker je uredništvo natisnilo odlok o konfiskaciji in to brez komentara. Prihodnji list izide v sredo.

— (Himen.) V frančiškanski cerkvi poročil se je včeraj gosp. Viktor Parma c. kr. okrajni komisar v Litiji z gospodično Pavlo Pavšinovo iz Ljubljane.

— (Dr. Dinko Vitezić,) bivši odlični isticarški državnozborni poslanec, izdal je sedaj obsežno knjigo „Druga poslanica“, v kateri poroča volilcem hrvatskim o svojem delovanju v državnem zboru od 1885. l. do 1891. l. — Ta knjiga je jako poučna, zakaj razvidno je iz nje, koliko se je trudil dr. Vitezić, da pribori Slovincem in Hrvatom isticarškim na gospodarskem in političkem polju vse to, kar jim gre. Vztrajno in naudušeno je zagovarjal naše terjatve, odločno pobijal napade in ostudna sumničjenja nasprotnikov in si stekel za tužne Istre narodno probujenje in napredek nevenljivih zaslug. Starost in nevarna bolezen na očeh sta dr. Vitezića primorali, da se je odpovedal mandatu in volilci njegovi izbrali so namesto njega vrednega mu naslednika prof. Vj. Spinčić, ki bode nadaljeval započeto delo dr. Vitezića, kojega se bodo Slovani isticarški vedno hvaležno spominjali.

— (Novo cerkev v Škednji pri Trstu) blagoslovil je v ponedeljek škof Tržaški s primerno slavnostjo.

— (Tatvina v cerkvi.) V Trnovski cerkvi ulomili so v jedni preteklih nočij nezani tatovi skozi okno nad zakristijskimi vrati ter odnesli nezaten znesek iz malega nabiralnika darov. Druge škode neso naredili v cerkvi, tudi večjih nabiralnikov neso ulomili.

— (Iz Št. Petra na Notranjskem) se nam piše: Občinski odbor je v zadnji seji dovolil iz občinske blagajnice 10 gld., da se postavi časten spomenik 25letnici bitke pri Visu.

— (Prava mačeha.) Johana Štibilj, 31 let stara, iz Ihanu št. 44, ddnarja žena, ravnala je grdo s svojima pastorkama Francetom in Marijo Štibilj, akoravno nima svojih otrok. Za vsako malenkost pretepava jih neusmiljeno. Dne 8. aprila 1891 pretepala je Johana Štibilj Franceta Štibilja, ker se otrok ni prav oblačil. Osemletna Marija Štibilj jokala je zaradi tega; to razjezi Johano Štibilj tako, da zgrabi Marijo Štibelj, katera je šla ravno raz peč, za noge in jo vrže tako silno ob brusnico v sobi stoječo, da je zlomila otroku levo stegno. Čeravno je jokal otrok, da ne more ustati, tolkla ga je Johana Štibelj še z držalom metle. Po izreku izvedencev pridobila je Marija Štibelj, ker si je zlomilo stegno, že samo po sebi težko telesno poškodbo, katera moti zdravje najmanj 8 tednov. Včeraj je bila Johana Štibelj zatožena pred deželnim sodiščem hudodelstva težke telesne poškodbe po §§ 152. in 155. in obsojena na šest mesecev težke ječe, poostreno vsakih 14 dnij s postom.

— (Deželna bolnišnica za Koroško.) Zagrebški arhitekt K. Waidman, ki je izdelal načrte za novo bolnišnico v Ljubljani, dobil je te dni nalog, da izgotovi načrte za deželno bolnišnico, ki se bode gradila v Celovci. Prostora bode imela za 450 postelj, stroški proračunjeni so na 500.000 goldinarjev.

— (Stekli psi v Trstu.) Po mestu v Trstu se klati več steklih psov, ki so napadli razne osebe.

— (Morskega volka) ujeli so v Reškem zalivu blizu Kraljevca. Bil je silno velik in tehtal 4000 kilogramov.

— (Notranjski dijaki) prirede dne 16. avgusta 1891. l. v prostorih „Narodne čitalnice“ v Planini veselico v korist Prešernovemu spomeniku. Vspored: I. Popoldne ob 5. uri pred gostilno pri „Zamorcu“ prosta zabava s srečkanjem v korist Prešernovemu spomeniku. II. Zvečer ob 8. uri v čitalničnih prostorih: 1. E. Titl: „Slavnostna Ouver-tura“, proizvaja dijaški orkester. 2. Prolog. 3. Ant. Nedved: „Dijaška“, moški zbor s tenor-samospevom. 4. Ant. Nedved: „Lahko noč“, peterospev z bariton-samospevom. 5. F. A. Vogel: „Cigani“, moški zbor s tenor-samospevom. 6. „Zgubljen dežnik“, burka s petjem v 2 oddelkih, priredil J. Mazi. Ples. Godbo pri veselici oskrbuje dijaški orkester pod vodstvom g. J. Frischkovitza. Vstopnina I. prostor s sedežem 80 kr., II. prostor 50 kr. Glede na namen veselice ne stavijo se meje velikodušnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Vabilo) k slovesnemu koncertu, kojega priredi pevsko društvo „Lira“ v proslavo rojstnega dne Nj. Veleč. Fran Josipa I., na 15. dan t. m. v salonu gosp. Frana Fischerja v Kamniku. Vspored: 1. Koračnica, svira godba. 2. Kocijančič: „Popotna“, poje zbor. 3. C. M. pl. Weber: Overture k igrokazu „Preciosa“, svira godba. 4. „Sarafan“ ruska narodna, priredil Ant. Foerster, poje zbor. 5. J. Ivanovici: „La belle Roumaine“, valček, svira godba. 6. Koželsky: „Ločitev“, čveterospev. 7. Iv. pl. Zajc: Dvospev in konec iz opere „Nikola Šubic-Zrinsky“, svira godba. 8. Ant. Nedved: „Ljubezen in pomlad“, zbor s tenor-samospevom. 9. Černy: „Slovanski napevi“, potpourri, svira godba. 10. F. S. Vilhar: „Izgubljeni cvet“, čveterospev. 11. Burrov: „Poljska pesen“, svira godba. 12. Ant. Nedved: „Pozdrav“, moški zbor s bariton-samospevom. 13. Behr: „Am Königssee“, muzikalična idylla, svira godba. 14. **: „U tebi domovina“, poje zbor. 15. Koračnica, svira godba. Godbeni del oskrbuje slavni orkester domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Vstopnina: za osebo 50 kr., za 3 osebe 1 gld. 20 kr. P. n. gosp. udje so ustopnine prosti. Začetek točno ob 4½ uri popoldne. Po končanem koncertu bode eventuelno tudi ples. K obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 12. avgusta. Afera Morpurgo vzbudila je veliko razburjenost. Mnogo ljudi se oglašilo in zahtevali uložene vsote, ki so se izplačale brez zadržka, ker se je kaj tacega že pričakovalo.

Dunaj 12. avgusta. Vesti, da so se pre-trgale obravnave glede trgovinske zveze s Švico, so neosnovane. Obravnave se nadaljujejo.

Lvov 12. avgusta. Časopisi zahtevajo, da se uvede rusinski in poljski jezik kot obli-datni učni predmet na projektovani nemški šoli v Przemyslu.

Peterburg 12. avgusta. Cesarska obitelj se preselila v Krasnoje Selo. Veliki knez Mihael Nikolajevič odpotoval v inozemstvo.

Pariz 12. avgusta. Izjave simpatije občinstva za velikega kneza Aleksija se množe. Hiša, kjer stanuje, je vedno obkoljena. Ribot odložil svoje potovanje v Švico, da pričaka kralja grškega in srbskega.

Dunaj 13. avgusta. Po poročilih listov so obravnave zaradi pogodbe s Švico zadnje dni se zasukale v toliko na bolje, da se je nadejati za obe stranki povoljnega izida.

Isl 13. avgusta. Iz merodajnih srbskih krogov se javlja, da se je srbski kralj izrazil proti Rističu, da ne bode nikdar pozabil do-brohotne očetovske naklonjenosti avstrijskega cesarja. Poročila časopisov, da so se uradniki od spremstva Rističevega neugodno izrazili o ruskem potovanju, kakor tudi poročilo „Köln. Zeitung“, da je ruski dvor nasproti srbskemu kralju in spremstvu pokazal neko mržnjo, kar je baje prouzročilo nevoljo srbskega kralja in spremstva, razglajajo se od merodajne avten-tične strani kot tendenciozne izmišljotine.

Razne vesti.

* (Rešitelj ruskega carjeviča.) Dva prosta voznika sta rešila ruskega carjeviča pri znanem napadu na Japonskem, s tem, da sta se vrgla na napadalca in mu zabranila daljne udarce z mečem. Ta zasluga priznala se jima je s tem, da bode dobival vsak rusko penzijo 1000 tolarjev na leto, od mikada pa še 48 tolarjev doklade vsako leto. Vrh tega dobila sta od velicega kneza pre-stolonaslednika vsak darilo 2000 tolarjev in od mikada krasen jurijki, to je voz, kakor se rabijo v Japonu za prevažanje oseb.

* (Na biciklu okoli zemlje.) V Gradec došla sta ameriška biciklista iz Washingtona gg. Eugene Stevens in George D. Mitchell, ki potujeta na svojih biciklih okoli zemlje. Prejšnji teden bila sta na Dunaji, kjer ju je tamošnji klub „Die Wanderer“ vsprejel kot gosta. Razun vožnje po morji hočeta vso pot okoli zemlje zvršiti na svojih kolesih.

* (Kolera mej romarji.) Početkom tega meseca prišli so prvi vračajoči se romarji iz Meke v karantensko postajo Džebelbor. Po telegrafskih poročilih iz Aleksandrije okuženi so ti romarji po koleri.

* (Golobje pismonoši.) Iz Jene prenesli so 13 golobov pismonoscev v London in so jih tam izpustili. Četrty dan priletela sta dva nazaj na svoje staro domovje. Prvi, ki je bil izpuščen v Londonu dne 1. t. m. ob 4. uri in 45 minut jutraj, priletel je že 3. t. m. ob 7. uri in 10 minut v Pösneck pri Jeni, drugi pa 4. t. m. ob 11. uri 50 minut jutraj. Oba goloba imela sta pečat od nemškega poslaništva v Londonu. Zračna črta mej Pösneckom in Londonom znaša 840 kilometrov.

* (Vrta turistinja.) Milanska turistinja Marija Ranzoni, ki je lansko leto v 24 urah bila na Kraljevskem vrhu in na Cavedalu, bila je pre-tekli teden tudi na Kristalnem vrhu, naj strmejem vrhu Orlske skupine. Dozdaj še ni bila nobena ženska na tem vrhu.

* (V šali ustrelil je) neki mizar v Orasi na Češkem, ko se je v nedeljo vračal z lova, neko dvajsetletno deklico. V šali pomeril je nanjo, rekoč: „Čakaj, zdaj te bodem ustrelil“. Puška se je spro-žila in dekle zgrudilo se je mrtvo na tla.

* (Blazna zaradi izgube psa.) V Vin-cenu na Francoskem dirjala je neka ženska srednje starosti po vseh štirih po ulicah in grizla mimo idoče, ter posnemala pasje lajanje. Ko so jo ukro-tili štirje moški in odvedli na policijo, spoznalo se je, da je zblaznela zaradi izgube svojega psa in si domišljala, da je sama pes.

* (Zopet najdeni bankovci.) O veliki sreči lahko govori poslanec Atkinson v Londonu. V ponedeljek večer zapustil je poslaniško zbornico a pustil tam svojo vrhno suknjo, v kateri je bilo za 13.000 funtov šterlingov bankovcev. Še le v sredo domislil se je svoje pozabljivosti in dirjal v Westminster. V garderobi našel je še svojo vrhno suknjo in v njej vse bankovce na veliko svojo radost.

Zahvala.

Nedeljski izlet „Sokola“ v Št. Gothard in Trojane sme se po pravici imenovati najlepši vseh do zdaj prireje-nih. Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, izreči tem potom svojo najtoplejo zahvalo: gospodu županu Cuk-jati-ju za prepirajni vsprejem pri slavoloku, gospodični Novák-ovi za presrečni pozdrav „Sokola“, vrlim dekletom iz Št. Gotharda in Trojan za krasne trakove, vence in šopke, visokočastitemu gospodu županu Vrhovnik-u za pozdrav pred farovžem, gospodom z Vranskega, gospodu profesorju Borštner-ju iz Ljubljane, gospodom iz Dom-žal, Kamnika, Čemšenika in drugod, ki so „Sokola“ poča-stili s svojim pohodom, g. c. kr. poštarju Fr. Konšku za ljubeznivi pozdrav pri slavoloku na Trojanah in izvrstno postrežbo in slednjic vsem prebivalcem po dolini, ki so, koder je „Sokol“ korakal, postavili lepe slavoloke, raz-obesili zastave in ga pozdravljali z burnimi „živio“-klici in streljanjem topičev!

Z zlatimi črkami bode „Sokol“ upisal ta izlet v svojo kroniko in prav rad zopet poletel tja, kjer se z dejanjem pokaže naudušenje za probujo narodne ideje in prospeh „Sokola“!

Zagorje ob Savi, dne 11. avgusta 1891.

Za odbor „Zagorskega Sokola“:

M. Medved,
t. č. starosta.

L. Jerin,
t. č. tajnik.

Račun in zahvala.

Ob sklepu šolskega leta 1890/91 šteje si podpisaneec v prijetno dolžnost, p. n. dobrotnikom tem potom objaviti račun o dohodkih in troških „šolske kuhinje“ na Vrhniki.

Prihodki.

Ostanek lansko leto uložen v Vrhniki hranilnici. Hranilnično knjižico izročila je podpisaneemu preblag. gospa A. Pajer-jeva, pokroviteljica dobrotne naprave, o priliki njene preselitve v Ljubljano. V knjižici je bilo 16 gl. 13 kr. Mej letom so blagovolili v navedeni namen deloma po gospej Pajer-jevi, deloma po gospodični učiteljici Tominec ali pa nepo-sredno v roke podpisanega darovati, in sicer:

P. n. gospa Marija Gallé-tova, graščakinja v Bistri	25	—	—
Gospa J. Mulley-jeva, posestnica na Vrhniki	8	—	—
Gospa Marija Fröhlich-ova, soproga posest-nika pivovarne na Vrhniki	10	—	—
Gospa Ana Pajer-jeva, soproga c. kr. svet-nika deželne sodnje v Ljubljani	5	—	—
Gospa Marija Petrič-eva, posestnica na Vrdu	4	—	—
Gospa Marija Jelovšek-ova, posestnica na Vrhniki	3	—	—
Gospa J. Mayer-jeva, posestnica na Vrhniki	2	—	—
Gosp. Ivan Koprivnikar, dekan na Vrhniki	5	—	—
Gosp. Matej Sitar, kapelan na Vrhniki	5	—	—
Gosp. Gabrijel Jelovšek, župan in posestnik na Vrhniki	4	—	—
Gosp. Karol Obreza, c. kr. poštar in posest-nik na Vrhniki	4	—	—
Gosp. I. Komatar, c. kr. notar na Vrhniki	3	—	—
Gosp. Ivan Gruden, c. kr. davkar v p. na Vrhniki	1	—	—
Gosp. Josip Jurca, posestnik na Vrhniki	1	—	—
Hiš. št. 6 v Hribu	2	—	—
Skupaj	98	gl.	13 kr.

Troški.

Za jedila revnim učencem opoludne plačalo se je gostilničarici Elizabeti Stržinar:	22	12	—
v novembru	21	44	—
v decembru	19	64	—
v januarju	17	08	—
v februarju	14	84	—
v marcu			
Skupaj	95	gl.	12 kr.

Ako se primerjajo dohodki s troški, razvidi se, da ostane še 3 gl. 1 kr., kateri znesek se bode porabil za pogostovanje in prihodnjem šolskem letu.

Podpisaneec izreka plemenitim dariteljem in vsem onim, ki so v preteklem šolskem letu revnim šolarjem kaj dobrega storili, posebej pa še blag. gospej A. Pajer-jevi, soprogi c. kr. svetnika v Ljubljani, za vztrajno prizadevanje, „šol-larsko kuhinjo“ ustanoviti in vzdržati, kakor tudi za obili trud, ki ga je blaga gospa imela s pobiranjem milodarov v prid šolske mladine — najiskrenejšo zahvalo. Bog povrni prav obilno blagim dobrotnikom!

Šola na Vrhniki, dne 29. julija 1891.

N. Levstik,
šolski vodja.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrty leta 1 gl. 15 kr.

Loterijske srečke 12. avgusta.

V Pragi: 34, 21, 19, 77, 89.

Umrli so v Ljubljani:

11. avgusta: Friderika Lavaček, zasebnica, 47 let, Pod Trančo št. 2, jetika. — Ljudmila Fritsch, krojačeva hči, 13 mesecev, Soteska št. 10, rachitis.

V deželni bolnici:

10. avgusta: Fran Lekan, mizar, 36 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. avg.	7. jutraj	737.7 mm.	17.4° C	sl. jzh.	obl.	
	2. popol.	736.7 mm.	23.6° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.0 mm.	17.6° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 19.5°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gl.	92.20	92.20
Srebrna renta	92.20	92.25
Zlata renta	111.75	111.75
5% marčna renta	102.25	102.30
Akcije narodne banke	1026	1026
Kreditne akcije	286.50	263.25
London	118.10	118.10
Srebro	—	—
Napol	9.41	9.41 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.61
Nemške marke	58.10	58.10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	135 gl. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogorska zlata renta 4%	104	15
Ogorska papirna renta 5%	101	70
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gl.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avtr. banke	120	156
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	222	—

Pfarrer Seb. Kneipp's Volks-Gesundheitslehre.

Ein Leitfaden (672—1) für Gesunde und Kranke.

To delo izhaja v 10 mesečnih zvezkih, obsežnih po pet pol. Cena vsakemu zvezku 36 kr., po pošti 38 kr. Naročila prevzema in daje na ogled prvi zvezek

J. Giontini, knjigotržnica v Ljubljani.

KAROL TILL

(11) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebščine za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podloge, tintnike, nakladnike za pisma, močilnice, ravnila, deske beležnice, skledice za peresa, držala, skrinjice za pismene znamke, steklenice za klejo, zvitki pivnikov za sušenje tinte, sušilne deščice in sušilci, pečati iz proževine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, močilniki in lepivni papir za bankovce.

Radenska
kislá voda po natriju in litiju najbogatejša
in (270—36)
Radgonska
čista alkalična kiselica.
Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimska cesta hiš. št. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.

L. Luser-jev obliž za turiste.
Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.
Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) Meidling-Dunaj.
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno značko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haiku; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezali A. Aichinger; v Trgu (na Ko-roškem) C. Manner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolf-sbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Rad-gonci C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.